

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת חוקת תשפ"ו תהא שנת פדות וגאולה

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

<https://www.toremez.org>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1400 משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

מצינו בכל התורה י"ג פעמים את המילים "כבוד יהו"ה", וסוד הציר המשותף שלהם

מצינו בכל התורה י"ג פעמים את המילים "כבוד יהו"ה" כמנין אחד וכמנין אהבה, כי "כבוד יהו"ה" מרמז על השכינה שנקראת "כבוד יהו"ה", ויחוד קב"ה ושכינתיה קשור למספר י"ג כמנין אחד וכמנין אהבה. מתוך הי"ג 6 פעמים מוזכר "כבוד יהו"ה" בזמנים של השראת השכינה במתן תורה ובחנוכת המשכן: (שמות כד, טז) "וַיִּשְׁכֶּן כְּבוֹד יְהוָה עַל הָר סִינַי וַיְכַסְהוּ הָעָנָן שֶׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן: וַיִּמָּרָא כְּבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֲכַלֶּת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל". (שמות מ, לד) "וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן". (ויקרא ט, א) "וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּגו', וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה וּגו', וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם".

עוד 7 פעמים מוזכר "כבוד יהו"ה" כשהיו תלונו של בני ישראל: (שמות טז, ב) "וַיִּלּוּנוּ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוֹתֵנוּ בְּיַד יְהוָה בְּאַרְצָךְ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל סִיר הַבָּשָׂר בְּאֲכָלְנוּ לֶחֶם לִשְׁבַע כִּי הוֹצֵאתֶם אֶתְנוּ אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת כָּל הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעַב: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲנִי מְמַטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא

העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנחנו היללך בתורתך אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנותיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנותיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנותיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנותיכם: והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעיניו. (במדבר יד, ב) "וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: אך ביהוה אל תמדדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרב וגו', ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי". (במדבר טז, יט) "ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה". (במדבר יז, ו) "וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: והיה בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסו הענן וירא כבוד יהוה". (במדבר כ, א) "ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וימים אין לשותות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם".

אם ננסה להעמיק מה המשותף של כל השבע מקומות שמוזכר "כבוד יהוה" בקשר לתלונות נגלה שבכל המקומות התלונות היו כלפי בשר ודם, באופן של התרסה כאילו הם אשמים, ואז התגלה "כבוד יהוה" להגן על אותם אלה שניסו להתריס נגדם. השנים הראשונים היו בפרשת בשלח שהבאנו, ורואים שמשה אמר ברור לבני ישראל שהתלונה שלהם כביכול מופנית אליו ואל אהרן, אבל הם לא הכתובת, ומשה אומר ברור לבני ישראל שכבוד יהוה יתגלה לאמת את דבריו: "ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנותיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו", היינו שהם צריכים להתפלל לה' שהוא עשה

ועושה את כל המעשים, ולפנות בדרך מכובדת של בקשה ותפילה ולא חס ושלוש בצורה של תלונה למשה ואהרן שהם אשמים כביכול בצרה, וה' ישמע תפילתם ויתן להם מה שצריכים, ולכן התגלה שם **כבוד יהוה** לרמז לבני ישראל שה' עומד מאחורי כל מה שקורה, ומשה אמר להם מפורש שברגע שהם פונים בתלונה נגדו ונגד אהרן שכביכול הם אשמים במה שחסר, מונח בפנים בעומק תלונה כביכול נגד ה', שזה דבר חמור לפנות לה' בצורה של תלונה, ולכן משה אמר **שכבוד יהוה** יתגלה כפי שאכן קרא, כי **"כבוד יהוה"** חייב כביכול להתגלות כדי לטהר את משה ואהרן שהם לא אשמים ולרמוז למתלוננים שבעומק הם מתלוננים בצורה מזלזלת כנגד ה': **"וַיְהִי כִּדְבַר אֱהֲרֹן אֶל כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵינֵי"**

וזה מה שקרא בחטא המרגלים שבתחילה בכו למשה ואהרן נגד ה', איך יתכן שה' רוצה להביא אותם לארץ ישראל ליפול בחרב וכו', ועדין לא התגלה **כבוד יהוה**, רק אחרי שיהושע וכלב אמרו דבריהם שהארץ טובה ושלא ימרדו בה', ובאו כל העדה לרגום אותם באבנים, אז התגלה **"כבוד יהוה"** להגן על יהושע וכלב ולהעניש בעונש חמור את המתלוננים: (במדבר יד, ב) **"וַיִּלְּנוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֱהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל הָעֵדָה לוֹ מִתְּנוּ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוֹ מִתְּנוּ: וְלָמָּה יְהוָה מְבִיא אֶתָּנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנָפֵל בַּחֲרֵב נַשִּׁינוּ וְנָפְנוּ יְהוָה יֵהְיוּ לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִם: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו נִתְּנָה רָאשׁ וְנִשׁוּבָה מִצְרַיִם: וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאֱהֲרֹן עַל פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל קְהַל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וְכָלֵב בֶּן יִפְנֶה מִן הַתָּרִים אֶת הָאָרֶץ קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֶל כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְ�רָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתָּה טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד: אִם חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֶתָּנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתַנָּה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר הוּא זָבֵת חֶלֶב וְדִבְשׁ: אֲךָ בִּיהוָה אֵל תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סֵר צֶלֶם מַעְלִיָּהֶם וַיְהוָה אֶתָּנוּ אֵל תִּירָאֵם: וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעֵדָה לִרְגֹּם אֶתָּם בְּאַבְנִים וְכָבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אָנֹכָה נִנְאָצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד אָנֹכָה לֹא יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכָל הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְגו', וְאוֹלָם חִי אֲנִי וַיִּמְלֵא **כְּבוֹד יְהוָה** אֶת כָּל הָאָרֶץ: כִּי כָּל הָאֲנָשִׁים הָרָאִים אֶת כְּבֹדִי וְאֶת אֶתְנִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֹשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי".**

וכן אצל קרח כשיצאו במחלוקת נגד משה התגלה **"כבוד יהוה"** על אותו דרך לרמז שהמחלוקת היא נגד ה' ולא נגד משה, ולכן קבלו את העונש החמור: (במדבר טז, יט) **"וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קֶרַח אֶת כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֹּרֶא **כְּבוֹד יְהוָה** אֶל כָּל הָעֵדָה"**. וכן אחרי העונש של עדת קורח, שוב פעם באו בתלונה נגד משה ואהרן ושוב התגלה **"כבוד יהוה"** ונענשו: (במדבר יז, ו) **"וַיִּלְּנוּ כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּחֲרֵת עַל מֹשֶׁה וְעַל אֱהֲרֹן לֵאמֹר אֲתָם הִמָּתֵם אֶת עַם יְהוָה: וַיְהִי בְּהִקְהַל הָעֵדָה עַל מֹשֶׁה וְעַל אֱהֲרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כִּסֵּהוּ הָעֵנָן וַיֹּרֶא **כְּבוֹד יְהוָה**"**. וכן כשמרים נפטרות באו שוב פעם בתלונות למשה ואהרן שאין מים וכו', ושוב התגלה **"כבוד יהוה"**: (במדבר כ, א) **"וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מִדְבָּר צֵן בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ וַתָּמָת שָׁם מֵרִים וַתִּקְבֹּר שָׁם: וְלֹא הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֱהֲרֹן: וַיִּרְבּ הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ**

גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ויתאנה וגפן ורמון וימים אין לשותות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם. וכן רואים מיד אחרי זה כתוב: (במדבר יז, כז) "ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע" למרות שכאן באו כביכול בתלונה נגד ה' על כל מה שקרה, הם לא באו בצורה של תלונה אלא באופן של בקשה מה לעשות שזה לא יקרה שוב, וכאן לא מוזכר שהתגלה "כבוד יהוה", אדרבה ה' אמר למשה לומר להם שהכהנים מכפרים וישמרו את גדרי המקדש שלא ימותו.

האותיות כבד יהוה התגלו ברצף אותיות בפסוק: (במדבר לה, כא) "או באיבה הפכה בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו". דמובא בלק"ת להאריז"ל (בראשית) כשהורג אדם עיקר הנזק הוא לגוף ואמר טעם לזה "כי בצלם אלקים עשה את האדם", ולא אמר כי בצלם ודמות שהיא הרוחניות של מעלה עשה האדם כי כשירודת בעולם הזה היא מתלבשת באויר העולם הזה ושכינה בתחתונים צורך גבוה היא כי שכינת עוזו מתאזנת לשכון כבוד בארצנו. ורואים שעונש הרוצח בגלל שמיעט את השכינה מהעולם ופגם בכבוד יהוה. וכן מובא ב'רקאנאטי' על התורה (יתרו) מפני מה נקרא הרוצח שופך דמים, מיעוט דמים ב' למטה ולמעלה שמכרית דמותו של מעלה. וכבר רמזתי זה כי כל ההורג את הנפש ומפריד נשמתו מגופו הרי הוא מונע אצילות נשמה העליונה מן הספירה.

האותיות אל"ו מא"ה ברכו"ת התגלו ברצף בברכת המאה שערים של יצחק

מובא בספר 'מגלה עמקות' (לד לד) ולפי הזכר לך דמסר קוב"ה לנשמה מאה מפתחין בחושבן "לך לך" לזה חוזר הפסוק השני ומפרש ענין מאה מפתחין אלו מה הן, 'ואעשך לגוי גדול' זה אברהם שהוא בתיפוד אתון ב"ר מא"ה שהוא אדם גדול שתקן קומה של אדם הראשון שהיה ק' אמה, וכשהיה אברהם בן מאה עשה משתה גדול ונתקיים אז "ואעשך לגוי גדול", אחר כך אמר "ואברכך" זה יצחק, דאיתא גביה "ויזרע יצחק בשנה ההוא מאה שערים" שאותן מאה שערים לקביל מאה ברכות, "ואגדלה שמך" זה יעקב שתקן תהלים בביתו של לבן ויש בספר תהלים ק' פעמים ש"ם, וכן בתורה שהיא חותמו של יעקב מזכר בתורה ק' פעמים "שמים" שהוא דרגא דיעקב דאיקרי "שמים" וזה כל מעשיך יהיו לשם שמים, מאה פעמים "שמים" בתורה,

האיש וילך הלוח וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הפארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו. ונראה לבאר שמאה ברכות הם סוד של מאה ברכות של בארות המים שחפר אברהם אותיות ב"ר מא"ה כדלעיל. ויצחק חפר אותם מחדש לכן הוא זכה לברכת המאה שערים, וכפי שמובא במדרש (ב"ר לט, יא) "והיה ברכה" קרי ביה בריכה מה בריכה זו מטהרת את הטמאים אף את מקרב רחוקים ומטהרם לאביהם שבשמים. אמר רבי בריכה כבר כתוב "ואברככה" מה תלמוד לומר "והיה ברכה" אלא אמר לו עד כאן הייתי זקוק לברך את עולמי מיכן ואילך הרי הברכות מסורות לך למאן דחזי לך למברכא בריך. היינו כשה' אמר לאברהם "לך לך" בגימטריא 100 כדלעיל, הוא נתן לו את כח המאה ברכות שהם מאה ברכות, שבכוחם הוא יוכל לקרב את הרחוקים ולהשפיע להם ברכות מהברכות. והפלשתים שידעו שמשם אברהם שואב את כוחו סתמו את הבארות והברכות, ויצחק חפר אותם מחדש. וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א ש"סתמום" אותיות ס"ם מו"ת, ואבימלך אמר ליצחק "עצמ"ת ממנ"ר" אותיות ע"ץ מו"ת ממנ"ן, היינו שלוקח ממנו את עץ הממון שהכניסו בו סם מות להעביר אותו לקליפה.

מובא ב"ירושלמי" (ערלה א, ג) אילן שנעקר ובו בריכה ובו ברכה. רבי חונא בשם רבי יוחנן ובו בריכה. אמר רב מנא אית בני נש שמון בריכה כמאן דאמר "בוא ברוך ה'". ורואים שהברכה והבריכה קשורים גם להברכת האילן שמענף של האילן מברכים ומוציאים עץ חדש, וזה ממש המשכת הברכות מאברהם ליצחק וליעקב והלאה לכל הדורות שהבריכו את האילן להקים אילנות נוספים מכח הברכות והברכות שהתחיל אברהם אבינו. וכן מא"ה ברכ"ה ס"ת הכתוב שנאמר על השדוך של יצחק שהתחיל על הבאר: (בראשית כד, מד) "ואמרה אלי גם אתה שותה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח ה' לבן אדני". וכן יעקב אבינו המשיך את הענין של מאה ברכות, כמובא מרבי יעקב אבוחצירא זצ"ל (שערי תשובה) ויעקב אבינו גם כן כתיב בו "מאה קשיטה" וזה רומז גם כן למאה ברכות, דמאה ברכות הם לקשוט השכינה ולתקנה, והנה מלת קשיטה אותיות הסמוכות לה מלאחריה הם רתכו ועם אותיותיו הוי גימטריא רתמ"א, גימטריא זו ברכות, נמצא האבות היו נזהרים במאה ברכות לתקן שכינת עזנו ולקשטה. ואפשר דלזה כון שלמה המלך שאמר "עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים" וכו', בזמן שישראל שומרים לברך מאה ברכות ביום דזהו קיום התפלות והמצות, וזהו ברכות בחשבון אל תקרי ברכות אלא ברכות הינו הברכות שהוא חשבון מאה שביום הם שמושכים לך החסדים.

ומרומז ב'רקאנטי (תולדות) "ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו יי". דע כי חכמי הקבלה אמרו כי הארץ העליונה מאה שערים לכל שער בית קיבול נובעת מעייני ברכה לעולם. ומשם ינק יצחק אבינו מאה מיני ברכות ממאה שערים הנזכר שמשם יוצא ברכה ושפע ואצילות לכל הנבראים. ולפיכך תמצא באהל מועד מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן שאין לך אדן שלא יהיה לו בית קיבול לקבל הברכה מן העמודים שנאמר ווי העמודים. כי כל ברכה וברכה יש לה מקום ומעיין ממה שהיא נשפע ונאצלת. נמצא כל הגומר בכל יום מאה ברכות כאילו פורש אהל מועד ותקעו על מאה אדנים ומתברך במאה מיני ברכות. ורואים שהוא מקשר את המאה ברכות למאה מעינות. וכן השתלשל ששוחים בבריכה, ובשביל לברך צריך לשיח בדיבור את הברכה. ויתכן שהדגים שאין להם כח דיבור משלימים אותו בשחייה ששוחים בים. וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שג' הבארות שיצחק חפר עש"ק שטנ"ה רחבו"ת אותיות חר"ב קש"ת וע' שטנ"ה, היינו שהם הכניעו את קליפות עשו וישמעאל שנמשלו לחרב וקשת והיו גירא בעינא דשטנה.

מובא ברש"י (בראשית כו, יב) "ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו ה". לומר שהארץ קשה והשנה קשה, נראה לבאר מדוע יצחק הוא אותיות חצי ק', כיון שהוא מוצא את הק' שערים של אברהם אביו בזמן שהכל קשה והכל בדין. ויצחק כדרכו מחלק את הק' לשני חצאים כפי שבארנו במאמר 'סוד החצי'. וכן מובא בספר 'תורת לוי יצחק' שכתוב "מי מלל לאברהם" כמנין מאה. שאברהם משפיע ליצחק מאה אורות, בסוד "ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה", ויצחק מחלק אותם לשני חצאים בסוד חצי ק'. ויצחק ששרשו בקו הגבורה, הוא ממלל לאברהם, וממתיק לו את הדין בשרשו, בסוד הכתוב "מי ימלל גבורות ה". כמובא בזהר (ויחי רמט). "מי ימלל גבורות ה" כמו שכתוב "וקטפת מלילות" מי הוא שיעלה ויעביר גזרה אחת מאלו הגבורות שעושה הקדוש ברוך הוא. וכן מצינו במדרש (תנחומא לך לך ג) אמר לו הקב"ה "לך לך מארצך" ואני אודיע טבעך בעולם, לך לך מהו לך לך, ל' שלשים כ' עשרים הרי עולה בגימטריא ק' רמז לו כשתהיה בן מאה תוליד בן כשר הדא הוד דכתיב "ואברהם בן מאה שנה וגו'". ושמעתי מהרה"ג ר' יוסף בלו שליט"א שה' רמז לאברהם ב"לך לך" שיזכה להוליד את יצחק שהוא סוד חצי ק', היינו הק' שמתחלקת לשני חצאים שכל אחד כמנין לך, יחד נהיה "לך לך".

נראה לבאר מדוע תקנת מאה ברכות שנתקנה על ידי דוד, נרמזת במאה פעמים שם הכתובים בתהלים. דמובא בפרע"ח להאריז"ל (קריאת שמע ח"א ע' קעא) המלכות נקראת שם, והבאור הוא דשם מרמז על ההתקשרות לשרש השייכות רק דרך המלכות, שנמצאת למטה במקום שאפשר לתקן ולהתקשר לשרש. וכן מש"ח אותיות ש"ם ח"י, ח"י מסמל את היסוד שמשפיע למלכות הנקראת שם.

מְצִינוּ בְּגִמְטְרֵא (ברכות לה). אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא אָסוּר לֵאמֹר שְׂטֵעוּם כָּלוּם קוּדָם שְׂיִבְרָךְ. שְׂמַעְתִּי מֵהֶרֶ"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שְׂכָלוּם עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִמְטְרֵא 100 בְּרָכוֹת. וּמִבָּאֵר לְדַבְרֵינוּ כִּי כָלוּם מְסַמֵּל אֶת הַמְּלָכוֹת, כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (תולדות קמ.) **שְׂבָעִים שָׁנִים שְׁמִסֵּר לוֹ [אָדָם הָרָאוּשׁוֹן] לְדוֹד הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ מַעֲצָמוֹ כָּלוּם.** וְכֵן מְצִינוּ שָׁם (ויחי רלג:) **נָתַן לוֹ אָדָם [לְדוֹד] מֵאוֹתָם יָמִים שְׁלוֹ שְׂבָעִים שָׁנִים, דְּהִלְבְּנָה לֹא מֵאִירָה לְעֲצָמָה כָּלוּם, וְשְׂבָעִים שָׁנִים מֵאִירִים אוֹתָהּ.** וְכֵן יֵשׁ שְׁלֹשׁ פְּרָשִׁיּוֹת בְּתַנּוּךְ הַמְּסָפְרוֹת אֵיךְ הִגִּיעָה נִשְׁמַת דּוֹד הַמֶּלֶךְ לְעוֹלָם: פְּרָשַׁת לוֹט עִם בְּנוֹתָיו שְׂמָשָׁם יֵצְאָה רוּת. וּפְרָשַׁת יְהוֹדָה וְתָמָר, שְׂמָשָׁם יֵצֵא בְּעֵז וְרוּת שְׂמָשָׁם יֵצֵא דּוֹד. וּבִג' פְּרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ נִרְמְזוּ הָאוֹתִיּוֹת **מֵא"ה בְּרַכּוֹת**. בְּפִרְשַׁת לוֹט וּבְנוֹתָיו יֵשׁ רֹצֵף אוֹתִיּוֹת **מֵא"ה בְּרַכּוֹת** בַּפְּסוּק: (בראשית יט, לא) **"וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְעִירָה".** בְּפִרְשַׁת יְהוֹדָה וְתָמָר יֵשׁ ס"ת **מֵא"ה בְּרַכּוֹת** בַּפְּסוּק: (בראשית לח, יא) **"וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה לְתָמָר כָּלְתוּ שְׁבִי אֶלְמָנָה בֵּית אָבִיךָ עַד יִגְדַּל שְׁלָה בְּנִי כִּי אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאָחִיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ".** וּבְפִרְשַׁת בּוֹעֵז וְרוּת נִרְמְזוּ הָאוֹתִיּוֹת **אֵל"ו מֵא"ה בְּרַכּוֹת** בְּאוֹת רֵאשׁוֹנָה שְׁנִיָּה שְׁלִישִׁית רְבִיעִית בְּמִילִים שְׁמַתְחִילִים בְּ"בְרוּךְ" שְׁנֵאוֹמֵר עַל לִידַת שְׂרָשׁ דּוֹד: (רות ד, יז) **"וַתֹּאמְרָנָה הַנָּשִׁים אֶל נַעֲמִי בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל".** וְהוֹסִיף הֶרֶ"ג ר' דוֹד וַיִּצְמַח שְׁלִיט"א עַל דְּבָרֵי הַשֵּׁל"ה שֶׁהִמָּאָה בְּרַכּוֹת נִרְמְזוֹת בַּפְּסוּק **"וְה' בָּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל" ב' פַּעֲמִים כָּל.** שְׁנֵמִצָּאוּ סִינּוֹן הָאוֹתִיּוֹת **בְּרַךְ א"ת אַבְרָהָם בְּכָל מֵא"ה בְּרַכּוֹת** בַּפְּסוּק שְׁדוּד תִּיקֵן אֶת הַמָּאָה בְּרַכּוֹת בַּעֲקֻבוֹת הַמְּגִיפָה:

חִפּוּשׁ: "בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל - מֵאָה בְּרַכּוֹת" - (בְּרַךְ אַבְרָהָם בְּכָל מֵאָה בְּרַכּוֹת).
מִסְפֵּר תּוֹצֵאָה: 1.

טקסט:

וַיֵּךְ לֵב דָּוִד אֲתָלּוּ אַחֲרֵי כֵן סִפֵּר אֶת הָעֵם וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל יְהוָה חֲטָאתִי מֵאֵל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֹד נָא אֶת עֲבֹדְךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מֵאֵד: **נִקְמָה דָּוִד בְּבִקְרָה יְהוָה** הִיָּה אֵל גֹּד הַנְּבִיא חֲזָה דָּוִד לֵאמֹר **מִקּוֹה שְׁמוּאֵל ב': כ"ד, י' - שְׁמוּאֵל ב': כ"ד, י"א**

וְכֵן שְׂמַעְתִּי מֵהֶרֶ"ג ר' ח. ש. שְׁלִיט"א עוֹד רִמְזִים עַל הַעֲנִין שֶׁהִמָּאָה בְּרַכּוֹת מִצִּילִים מִהַמְּגִפָּה, כִּי כְּתוּב (דְּבָרִים ד, ג) **"עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי בַעַל פְּעוֹר הַשְּׁמִידוֹ ה' אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבְּךָ: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם". וּמוֹבָא ב'בַּעַל הַטּוֹרִים' שֶׁם **"וְאַתֶּם הַדְּבָקִים".** תִּגִּין עַל הַקּוּר"ף רִמְזוּ **לֵק' בְּרַכּוֹת שְׂצִירָךְ לְבָרַךְ בְּכָל יוֹם.** וּב'חֲתָם סוּפֵר' מוֹסִיף שְׁ"חִיִּים" בְּגִימְטְרֵא גְדוּלָּה עוֹלָה **בְּרַכּוֹת**. וְרוֹאִים שְׁמָאָה בְּרַכּוֹת מִצִּילִים מִהַמְּגִפָּה שֶׁל אֵלּוּ שֶׁהִלְכוּ אַחֲרֵי בַעַל פְּעוֹר. וְכֵן בְּמַעֲשֵׂה פִּנְחָס אַחֲרֵי שֶׁעֲצָר אֶת הַמְּגִפָּה כְּתוּב: (בְּמִדְבָּר כה, יב) **"לָכֵן אָמַר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם".** וְהַמִּילִים **"לָכֵן אָמַר"** מִרְמְזִים לוֹמֵר מֵאָה בְּרַכּוֹת כְּמִנִּין **"לָכֵן".** וְכֵן מֵאָה בְּרַכּוֹת הֵם כְּנֶגֶד מֵאָה אֲדָנִים שֶׁהֵם סוּד שֶׁם אֲדָנִי. וְהַפְּסוּק (בְּמִדְבָּר כה, ח) **"וַיָּבֵא אַחֲרָיו אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֶּבֶה וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵי הָאִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה אֶל קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמְּגִפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"** בְּגִימְטְרֵא 100 פַּעֲמִים שֶׁם אֲדָנִי. וְכֵן מוֹבָא **"וַתַּעֲצֹר הַמְּגִפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"** בְּגִימְטְרֵא בְּרוּךְ אֶתְהָ הוּי"ה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִכָּל נִהִיָּה בְּדִבְרוֹ. וְכֵן מוֹבָא**

ב'אבודרהם' (השער השלישי) "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך" אל תקרי מה אלא מאה. ותמצא כי מה בחלוף אותיות א"ת ב"ש עולה למנין מאה. עוד יש רמז להם מן הנביאים שנאמר "ומה ה' שואל ממך" בגימטריא מאה. וגם יש רמז מן הכתובים שנאמר "הנה כי כן יבורך גבר ירא ה'". כלומר כמנין כי כן דהיינו מאה יבורך גבר. והפסוק "הנה כי כן יבורך גבר ירא ה'". נמצא בתהילים פרק קכ"ח שעולה מגפה.

קרח יהיה הצדיק לעתיד לבוא, ונחשון בן עמינדב היה בעדת קרח.

מצינו במדרש (מובא בילקוט ראובני קרח) **אמר הקב"ה למשיח שאל מה אתן לך, ר' ברכיה אומר אותן שירדו חיים שאלה ואלו הם קרח ועדתו שואל שיעלו.** וכן מובא בספר 'הליקוטים' להאריז"ל (תהילים צ"ב) **"צדיק כתמר יפרח"** ס"ת קרח, שבסוף הימים יעלה. ור"ת **"בפרוח רשעים כמו עשב"** ר"ת כבע"ר, ואלו הם **"להשמדם עדי עד"** שאין להם שום תקוה, אבל הצדיק דהיינו קרח יפרח בסוף. נראה לבאר דמצינו בגמרא (שבת פט:) שלעתיד לבוא יאמרו **ליצחק כי אתה אבינו** הינו שלעתיד לבא תהיה ההשפעה דרך הגבורות של יצחק, שהם למעלה מהחסדים (עי' במאמרי 'מעלת הגבורות'), ולכן **סופי** התבות הם קרח, לרמז שבסוף יהיה העמוד והתמר, אצל קרח והלויים, וכדבארנו לעיל במאמר 'חשמל ציצית', שבעולם הזה קרח הוא מלשון קרחה, שצריך לגלח את השערות, דהשפעתו היא גבורות קשות. מה שאין כן לעתיד לבא כשהגבורות ישפיעו את הטוב הטמון בהם, שהוא למעלה מהחסדים, אז אדרבה יאמרו **ליצחק ולגבורות, כי אתה אבינו**, ואז **"צדיק פתמר"** יהיה קרח. וכן מצינו ב'מדרש פליאה' (אות קעו) **"ויקח קרח" מה לקח אמת לקח.** נראה דיש כאן רמז שלמחלקת של קרח על משה היה שרש של אמת בקדשה. כפי שרואים שלעתיד לבא קרח יהיה המנהיג, אלא שעדיין לא הגיע הזמן וקרח פעל דרך הקלפה, ולכן הוא נענש. וכן מספר על ה'חוז' מלובלין' שהיה מיחס לשמואל הנביא ולקרח, כשהיה מזכיר את קרח, היה אומר **הסבא הקדוש קרח.** ובאר שהיתה לקרח רוח הקדש, כפי שרואים שקרח ראה ברוח הקדש שלשלת גדולה ממנה יוצא שמואל הנביא.

וכן מצינו קשר בין משיח לבני קרח במדרש (בראשית רבתי ויצא) **אמר רב שמואל בר נחמני פעם אחת היה אליהו מהלך בדרך אותו יום שחרב בית המקדש, ושמע בת קול צועקת ואומרת בית מקדשא קדישא לחרבנא, בין ששמע אליהו זה כון דעתו להחריב את העולם. הלך ומצא בני אדם שחורשין וזורעין אמר להם הקב"ה קצף על עולמו ורצה להחריב ביתו ולהגלות בניו בין האמות ואתם עוסקים בחיי שעה, יצתה בת קול ואמרה הנח להם שכבר נולד לישראל מושיע, אמר והיכן הוא, אמרו לו בבית לחם יהודה. הלך שם ומצא אשה**

שְׁהִיְתָה יוֹשֶׁבֶת עַל פֶּתַח בֵּיתָה וּבָנָה מְלַכְלָךְ בָּדָם וּמִטָּל לִפְנֵיהָ, אָמַר לָהּ בְּתִי בִּן יְלִדְתָּ, אָמְרָה לוֹ הֵן, אָמַר לָהּ וּמָה טִיבוֹ שְׁמִלְכְלָךְ בָּדָם, אָמְרָה לוֹ רַע גָּדוֹלוֹ שְׁבִיּוֹם שְׁנֹחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נוֹלַד, אָמַר לָהּ בְּתִי עֲמָדִי וְהַחֲזִיקִי בּוֹ שְׁפָר תְּהֵא לָכֶם תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה עַל יְדֹ, מִיד עֲמָדָה וְהַחֲזִיקָה בּוֹ. הַנִּיחוּ וְהִלְךְ לוֹ חֲמֵשׁ שָׁנִים, וּלְאַחֵר חֲמֵשׁ שָׁנִים אָמַר אֵלָּךְ וְאַרְאֶה מוֹשִׁיעַן שֶׁל יִשְׂרָאֵל אִם כְּדָמוֹת מְלָכִים הוּא מִתְגַּדֵּל אוֹ כְּדָמוֹת מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת. הִלְךְ וּמָצָא הָאִשָּׁה עוֹמֶדֶת עַל פֶּתַח בֵּיתָה אָמַר לָהּ בְּתִי מָה טִיבוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַנַּעַר, אָמְרָה לוֹ רַבִּי לֹא אֲמַרְתִּי שְׂרַע גְּדוֹלוֹ, שָׁבוּ בַּיּוֹם שֶׁנוֹלַד חֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא אֶפְלוּ רַגְלִים יֵשׁ לוֹ וְאִינוּ הוֹלְךָ, עֵינַיִם יֵשׁ לוֹ וְאִינוּ רוֹאֶה, פֶּה יֵשׁ לוֹ וְאִינוּ מְדַבֵּר, וְהָרִי הוּא מִטָּל כְּאֶבֶן. עַד שֶׁהוּא מְדַבֵּר נִשְׁכָּה עָלָיו רוּחַ מִד' פְּנוֹת הָעוֹלָם וְהִטִּילֻהוּ לַיָּם הַגָּדוֹל. קָרַע אֲלֵיהוּ אֶת בְּגָדָיו וְתָלַשׁ בְּשָׁעָרוֹ וְאָמַר וַיִּבְדָּה תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, יֵצְתָה בֵּת קוֹל וְאָמְרָה לוֹ לֹא כְּשִׂאתָ סִבּוֹר אֶלָּא ת' שָׁנָה יְגוֹר בֵּינִי הַגָּדוֹל, וְשִׁמוֹנִים שָׁנָה בְּמַעֲלָה עָשָׂן אֶצֶל בְּנֵי קֶרֶחַ, וְשִׁמוֹנִים שָׁנָה בְּפִתְחָהּ שֶׁל רוֹמִי, וְשָׁאֵר הַשָּׁנִים מִחֲזִיר עַל כָּל הַמַּדִּינּוֹת הַגְּדוֹלוֹת עַד עֵת קֵץ. וְרוֹאִים שֶׁהַמַּשִּׁיחַ גָּר שְׁמוֹנִים שָׁנָה עִם בְּנֵי קֶרֶחַ בְּפִתְחָהּ שֶׁל גִּיהֶנָם.

וְכֵן מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (אוצר המדרשים עמוד 211) **ובתוך האפריון משיח שוכן שהוא אהבת בנות ירושלם, ואלהיו זכור לטוב נוטל ראשו של משיח ומניחו בחיקו ואומר לו החרש כי הקץ קרוב, ואבות העולם והשבטים כלם ומשה ואהרן ודוד ושלמה וכל מלכי בית דוד ומלכי ישראל כל שני וחמישי ושבת ויום טוב באים אליו ובוכים עמו ומחזיקים אותו ואומרים לו דום והשען בבוראך כי הקץ קרוב, ואף קרח ועדתו ודתן ואבירם ואבשלום באים אליו כל יום רביעי ושואלים אותו עד מתי קץ הפלאות, ומתי תשוב תחיינו ומתהומות הארץ תשוב תעלנו, והוא אומר לכו לשאול לאבותיכם והם מתביישים ואינם הולכים, וכשבאתי אצל משיח שאל אותי ואמר לי מה עושים ישראל בעולם שבאת משם, אמרתי לו הם מחכים אותך בכל יום מיד הרים קולו בבכיה.**
וְכֵן מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (אוצר המדרשים עמוד 17) **"ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת", והם שירדו תחת הארץ שם היו וסברו שלא לעלות לעולם, עד שבאה חנה ונתנבאה עליהם שנאמר "מוריד שאול ויעל", ובכל זאת לא היו מאמינים שיעלו עד שנחרב בית המקדש ונבלעו שערי בית המקדש שנאמר "טבעו בארץ שעריה", ובאו אצל קרח ותפשו, מיד האמינו ואמרו כשיעלו אלו השערים אף אנו נעלה עמהם, ונתמנו שומרים על אותן שערים עד שיעלו. וכן ש"ע נהורין שקשורים עם שרש קרח כדלקמן נרמזים בשערים.**

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (במדב"ר יג, ה) **"ויהי המקריב" אף היא אינה שמחה מפני שהיה צפוי לפני הקב"ה שהם הולכים עם קרח במחלוקתו. ומכאן רואים שנשיאי ישראל שהקריבו קרבנם בחנוכת המזבח נפלו עם קרח לשאול, ולפי זה גם**

נחשון בן עמינדב שהיה גיס של אהרן הכהן נפל בעדת קרח, ומצאתי בחיד"א (יוסף תהלות תהילים צב, יב) "בקמים עלי מרעים" על ר"ן איש שקמו עם קרח והיו בתחילה ריעים נשיאי עדה ומהם נחשון גיסו של אהרן הכהן ועתה נעשו מרעים. ולפי זה גם נחשון שבט יהודה שבזכותו נבקע הים נפל בעדת קרח. וכן מובא ב'רבנו בחיי' (במדבר טז, א) ומכלל חמישים ומאתים אלו היו שנים עשר הנשיאים שהקריבו בחנוכת מזבח, וכן דרשו חז"ל מגזירה שוה קריאי קריאי, כתיב הכא "נשיאי עדה קריאי מועד", וכתיב במדבר סיני "אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם", וכן פירש רש"י ז"ל אליצור בן שדיאור וחביריו, האנשים אשר נקבו בשמות. ואף על פי שלא פרסמן הכתוב, נתן סימניהן, ומתוך המקומות אתה מבין אותם. והנה זה מדרכי התורה שכל דרכיה דרכי נועם שפרסמן אצל המצוה והזכות בחנוכת המזבח, וכאן אצל הפורענות הסתירן.

וכן מובא בשל"ה (קרח תורה אור ב) ובכלל ר"ן אלו היו י"ב הנשיאים שהקריבו בחנוכת המזבח, וכן דרשו רבותינו ז"ל מגזירה שוה קריאי קריאי, וכן פירש"י ז"ל אליצור בן שדיאור וחביריו. ויש לתמוה וכי חס ושלוש נשיאים כמותם אשר ראו עיניהם גדולות ונפלאות יהיו חס ושלוש נדחו מקדושתם. ובפרט נחשון בן עמינדב "היתה יהודה לקדשו", וכי חס ושלוש נדחה מהקדושה. ומצינו להיפך שהיתה זכותו קיים לזרעו אחריו וכו', [עיין שם אריכות גדולה בכל הענין ובהמשך מביא את הביאור בענין הנשיאים וזה לשונו:] ר"ן איש ובתוכם היו הנשיאים כוונתם היה לשם שמים ולא להרע רק ששגו. אבל הם סברו כי מחלוקתם היה לשם שמים, ולא היה אצלם שום צד כפירה חלילה וחלילה, והאמינו בה' ובמשה עבדו, וידעו נאמנה כי כל מה שעושה משה רבינו ע"ה הוא מפי הגבורה. רק חשבו שענין התמנות אהרן ובניו היה מכח שהיה משה רבינו ע"ה מבקש זה מהקב"ה והתפלל על זה שלא יזוז הכבוד מביתו וממשפחתו ושבטו, והקב"ה רצון יריאיו יעשה. ועל זה התרעמו ורדפו אחר הכבוד, לא אחר הכבוד המדומה והטומאה, רק אחר הכבוד אשר חכמים ינחלו והוא כבוד הרוחני. כי נודע השררות שיש בישראל שחולק הקב"ה מכבודו ליראיו, אינה מצד הגשמי החומרי, רק הכל רוחני להיות כבוד השכינה חופף עליו. כי ההתמנות הוא לקיום התורה והמצוות ולהיותם קרובים ל'מלכות' שמים כנודע להבאים בסוד ה', וזה ההתנשאות מורה על ריבוי הקדושה. על כן היו רוצים בזה הכבוד שהוא בחינת החכמה, כי רצו לעבוד בסוד ה'. ובפרט שהיו יודעים סוד העיבור, שהוא סוד גדול מסודות העליונים, כמו שאמרו רז"ל "קריאי מועד" שהיו יכולין לעבר כו' והיה כוונתם שקדושה עליונה תתפשט בכולם ויהיו גם כן בני עליה. וזהו סוד החטאים האלה בנפשותם, כל חטא הוא שוגג, כי לא הזידו, וכוונתם היה בשביל נפשותם, שנפש שלהם יזכה לדביקות גדול ולהשגה עליונה. ועניינם היה כנדב ואביהו שהיו גדולי ישראל, וכמו שהעיד משה לאהרן ואמר הוא אשר דיבר ה' בקרובי אקדש, הם גדולים ממני וממך וכו', על כן המחנות שלהם

קדשו, ולא כמחתות קרח שהיא קטרות זרה ממש. וכן משמע בפסוקים שלא ציוה השם יתברך ליקח המחתות לעשות אותם צפוי למזבח, רק מחתות החטאים האלה בנפשותם שהם ר"ן איש, ועל מחתותיהם נאמר "כי קדשו" נעשו כלי שרת: ובזה יובן לאחר שראו ישראל הנס הגדול הזה שהוא מפי הגבורה, איך עלה על דעתם לומר "אתם המיתם את עם ה'". אלא כוונתם היה על בני עליה ר"ן איש אלו, והתרעמו על משה שלא היה לו למהר וליתן להם עצה במעשה הקטורת, שאז בקרבתם לפני ה' וימותו, רק היה לו להמתין אולי יחזרו מדבריהם וכו', כלל העולה קרח הקנאה הוציאה אותו מהעולם, וחטא בציצית שהן תיקון לזה כמו שכתבתי. דתן ואבירם התאוה, וחטאו בפתח בתייהם ששם המזוזה תיקון לזה כמו שכתבתי. ור"ן איש הכבוד, אבל כוונתם היה לשם שמים לכבוד חכמים ינחלו, וסברו להתלבש בלבוש התפילין אשר על תפילין של ראש נאמר "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא", וזה שאמרו "כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה'". אבל טעו ועברו על "במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור וגו'", ומתו "בקרבנות לפני ה'", כי נתקרבו מאוד להשגה העליונה ונשרפו כשריפת בני אהרן שהלכו להתדבק במופלא מהם. ואף על פי שמעשיהם היו כמעשה רשעים, מכל מקום כוונתם היה בעבור הדביקות. והא דפליגי בפרק חלק אם עדת קרח יש להם עולם הבא או לא, זה קאי דוקא על עדת קרח שנבלעו עמו, אבל לא על הר"ן איש הנשרפין. וכן משמע לשון המשנה דתנן עדת קרח אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר "ותכס עליהם הארץ" בעולם הזה, "ויאבדו מתוך הקהל לעולם הבא", דברי רבי עקיבא. ר' אליעזר אומר עליהם אמר הכתוב "ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל". (ועיין בפירוש מהרז"ו על המדרש במדב"ר יח. ג. שבעדת קורח הצטרפו רק י' מהנשיאים, אך נחשון בן עמינדב מת כבר לפני כן בקברות התאוה. ואילו שלומיאל בן צורישדי הוא זמרי בן סלוא שנהרג בידי פנחס בסוף הארבעים שנה ועיין בפירוש מהרז"ו על המדרש במדב"ר יח. כא. שהמדרש שם חולק על המדרש הנזכר וסובר שנשיאי העדה בעדת קורח לא היו נשיאים ממש. ועיין במהרש"א ח"א סנהדרין קי.).

מובא בש"ך (במדבר טז, כב) ומה שאמר "למשכן קרח" יאמר העלו מסביב מעל אוהלי קרח, כמו שאמר משה סורו נא מעל אוהלי האנשים, אלא אמר משכן לומר שהוא עשה לו משכן לנפשו, ונעשה הוא כהן גדול, ודתן ואבירם נעשו לויים, ועומד ומקטיר קטורת, וכפר במשכן ה', ובמי ששוכן בתוכו, ובמי שעובד בתוכו. הש"ך היה לו קשה למה ה' אומר (במדבר טז, ד) "העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם" מדוע ה' קורא לביתו של קרח **משכן** ולא **אהל** כמו שמוזכר שם לגבי שאר האנשים: "סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה". "ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם". וכן בהמשך: "ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב". ומבאר הש"ך שקרח עשה לעצמו דמות משכן כמו אהל מועד והיה מקטיר קטרת וכו'. ומכאן רואים עד כמה העשירות העבירה אותו מדעתו, שחשב שאם יש לו כמויות זהב לעשות לבד משכן הוא יכול לעשות משכן ולחלוק על משה.

ה' אומר "לי" ביחס לעצמו 65 פעמים בתורה כמנין שם אדנ"י שמסמל את השכינה

שמעתי מהרה"ג ר' דניאל פואה שליט"א שבכל התורה מצינו לשון שה' אומר **"לי"** ביחס לעצמו זה מופיע 65 פעמים כמנין שם **אדנ"י** שמסמל את השכינה, והלשון **"לי"** כשה' אומר את זה יש כאן לשון מאד פנימית בבחינת יחוד כמו שדרשו חז"ל **"לי" לשמי**, והכונה לטובת השכינה והמלכות שנקראים **שם**, לכן זה קשור למספר של שם **אדנ"י** שמתייחד עם שם **יהו"ה**. למעשה יש 64 פעמים שה' אומר **"לי"** ומתכוין לעצמו כביכול, ועוד פעם אחת במצות ביכורים שה' אומר למביא ביכורים לומר **"הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהו"ה"** וכאן הלשון **"לי"** מתייחס להעלאת מין נוקבין להשלים את היחוד בבחינת **"לי"**. וכן רואים שהפעם הראשונה שמופיע **"לי"** הוא בברית בין הבתרים ששם ה' אמר לאברהם את כל הגלויות שיעברו עם ישראל **"קחה לי עגלה משלשת"**. והפעם האחרונה שמופיע לשון **"לי"** מדבר בגאולה העתידה **"לי נקם ושלם"**. וכן **"לי"** בגימטריא גואל.

ונביא את הפסוקים:

(בראשית טו, ט) **"ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו'."**

(בראשית כ, ו) **"ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה."**

(בראשית לא, יג) **"אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך."**

(שמות ה, א) **"ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהו"ה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר."**

(שמות ו, ז) **"ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהו"ה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים."**

(שמות יא, ח) **"וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחויו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה ברחי אף."**

(שמות יג, ב) **"קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא."**

(שמות יג, ח) "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים".

(שמות טו, ב) "עזי וזמרת יה יהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו".

(שמות יט, ה) "ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל".

(שמות כ, כא) "מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה".

(שמות כב, כח) "מלאכתך ודמך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו".

(שמות כג, יד) "שלוש רגלים תחג לי בשנה".

(שמות כג, לג) "לא ישובו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש".

(שמות כה, ב) "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי".

(שמות כה, ח) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

(שמות כח, א) "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי".

(שמות כח, מא) "והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי".

(שמות כט, א) "וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים".

(שמות כט, מד) "וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי".

(שמות ל, ל) "ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדתיתכם".

(שמות לב, י) "ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול".

(שמות לב, לג) "ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי".

(שמות לד, ב) "והיה נכון לבקר ועליית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר".

(שמות לד, יט) "כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר פטר שור ושה".

(שמות מ, יג) "והלבשת את אהרן את בניו את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: ומשחת אתם פאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדתם".

(ויקרא כ, כו) "והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי".

(ויקרא כב, ב) "דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה".

(ויקרא כה, כג) "והארץ לא תמכר לצממת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי".

(ויקרא כה, נה) "כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם".

(ויקרא כו, יב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה: ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: ואם באלה לא תנסרו לי והלכתם עמי קרי: ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי".

(במדבר ג, יב) "ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהוה".

(במדבר ג, מא) "ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה".

(במדבר ח, יד) "והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים: כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי".

(במדבר יא, טז) "ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמדי".

(במדבר יח, ט) "זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך".

(במדבר כח, ב) "צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועד".

(דברים ד, י) "יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון".

(דברים כו, י) "ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך".

(דברים לא, יט) "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שימה בפייהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל".

(דברים לב, לה) "לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו".

רואים ש36 מתוך 65 פעמים שמוזכר **"לי"** מדבר מעניני הכהנים והלוויים והמקדש, כיון שכל ענין בית המקדש ומה שנעשה שם מופרש להיות בית לה' ולעבודתו, והכהנים והלוויים מופרשים להיות שייכים לה' ממש תחת הבכורים עבור השכינה והיחוד השלם. וכן האותיות **ל"י** נרמזות בשבט **לוי** שמוזכר בהם רבות המילה **"לי"**. ועוד 2 מקומות מוזכר **"לי"** בחטא העגל ששם הופרשו הלויים תחת הבכורים שחטאו בעגל. כמו שפיתוב (שמות לב, כט) **"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֵאווֹ יִדְכֶם הַיּוֹם לֵה' כִּי אִישׁ בָּבְנוֹ וּבָאָחִיו וְלָתַת עָלֵיכֶם הַיּוֹם בָּרָכָה"** ומבאר ה'חזקוני' **"היום"** כְּבֹר נְתַמְלָאוּ כָּל יָד וְיָד שְׁלָכֶם לְהַיּוֹתְכֶם מִשְׁרָתִי הַקֵּב"ה שְׁהָרִי אִישׁ בָּבְנוֹ וּבָאָחִיו שְׁלַחְתֶּם יְדֵיכֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם, **"וְלָתַת עָלֵיכֶם הַיּוֹם בָּרָכָה"** הוא שְׁנֵאמַר בְּפִרְשֵׁת עֵקֶב **"בַּעַת הַהִיא הִבְדִּיל ה' וגו' וּלְבָרְךָ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה"**. וכן במילה מילוי נרמז **ל"י** או **ל"י** לרמז על הלוויים שזכו למלוי ידיים לה'. וכן **לי** בגימטריא **יד יהו"ה** לרמז שזכו הלוויים להיות שלוחי דרחמנא בבחינת **יד יהו"ה**. כמו שכתוב (במדבר ג, ג) **"אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר מֵלֵא יָדָם לַכֹּהֵן"**. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהתגלה רצף אותיות **יהו"ה אומ"ר בתור"ה ל"י כפ"ל אדנ"י נשמ"ע**, בפסוק המדבר על ההתגלות הגדולה של ה' לעם ישראל במתן תורה: (דברים ד, יא) **"וַתִּקְרְבוּן וַתַּעֲמִדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בָּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים וְתִמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זולתי קול"**.

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א תמו"ז התשפ"ו, ינצח"ו א"ת איר"ן

gal_e1nai.json	תומר פרויקט פנימי לטעינה בתוכנה; ותחזו יצוא ישראל אירן התשפ"ו	14+	אלבום 657	תמונות X4 X4	ישראל X18 X18	חלמנו X10 X10	X7 X4, 657, 659 X2
----------------	---	-----	-----------	--------------	---------------	---------------	--------------------

י: 658 | חילים ודילוגים במסך: התשפ"ו, 658, צבא X2 659, 657, X4 1 X7, מלחמה X10 1 X10, ישראל X18 1 X18, מצרים X4 1 X4, אלחם 657

[illegible]

לד: ז	בן לא יעשה ויז
לז: כג	רמורא תם לא מרשכמבני חשקה נפשו בבכסתנו נא אתה לולא שהיה חתנו ואנחנו בנתיבם חתנו ולן
מא: כא	שרעליו ויקחהו וישלכו אתו הברה והבורקאין בו מיסו ישבו לאכל לחם וישאו עיני יהוה ויראו והנה ארחת ישמע
מג: לב	הולא נודע כיבא ואלקרב הו מראיהן רעבא שרבת חלה ואיקץ וארא בחלמי והנה שבע שכלים עלת בקנה אחד מלאות
מז: יד	לאת העבריים לחם כיתוב עבה והוא למצרים וישבולפניו והבכרככתו והצעיר כצערותו ויתמהו האנשים אישאלרעה
א: יא	צרים ובארץ כנען שבראשרה שבר
ה: יג	מסכנו ותלפרעה אתפתם ואתרעסו כסו כאשר יענו ואתוכן ירבה וכן יפרצו ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו מצרים מאת
ט: ט	התבון ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נג
יב: ל	הלא בקעל כל ארץ מצרים והיה על האדס ועלה במהלשחין פרחא בעבעת בכל ארץ מצרים ויקח ואתפ
טז: ז	מח ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי נמאתם נסבני ישראל ולכו עבדו אתי והכדבר כנסצאנ
כ: י	חנומה בילוננו עלינו ויאמר משה בתי יהוה לכסב ערבבשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה אתחלת לנתיבם אשר את
כד: יג	ואמתך ובהמתך וגורך אשר בשעריך יששתי ימי עשה יהוה אתה שמים ואת הארץ אתה יסוד את כל אשר בשו ינחביו וסהב
כח: יג	תו ויעל משה אל הרהא להיס ואלה זקני ישראל שבו לנ ובזה עמד אשר נשבו אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים
ל: לו	תמשבצת זהב ושתי ישראל וזהב טהור מגבלת עשה אתם מעשה עבתו נתתה את שררתה עבתת על המשבצת ועשית חשן משפ
לד: כח	ד שקדש יסת יהלכמו והקטרת אשר תעשה במכתב בנתה לאת עשור לכס קדשתה יהלך ליהוה איש אשר יעשה כמזה להרית בהונ
לח: ג	יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לאכל ומים לאשתהו יכתב על הלחם את דברי הברית אשר תדבר יסו יהי ברך
א: י	המזרקת את המזלגות ואת המחתכלכל ועשה נחש ויעש לו זכרון וזכרון נחש תחת כרכבו מלמטה עד חציו וי
ב: טו	העזים לעל הזכרון יסו יקריבנו ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקובני אהרן הבהני סאתדמו על המז
ג: כז	ל המזבח כלה לילה עד הבקר ואשה מזבח חוקדבו ולבשה כהן מדובד ומכנס יבדיל בשעל בשרו והריס אתה דשן אשר את
טז: כז	והחטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו ויכראשו ויקרב אתה עלהו יעשה כמשפט ויקרב אתה מנחהו ימלא כפומנ
טז: כ	עצרתה וואסתחתית העמד בהרית לאפשה בעור והוא אבהה שאתה מכוהו וטהור והכהן כי צרבתה מכוהו ואיש
יט: יט	כל אשר תשבעליו יטמאו וכלה נגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכלה נגע בכלכלי אשר תשבעליו
כג: יד	מובגד כל איש שעטנז לא יעלה עליו ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לא ישוה פדה לא נפדתה ואוח
כז: ז	עדה ביא כסאת קרבן אלהים כח קח עול לסלדתי כסבכל משבת יכם ספרתם לכם ממחרת השבת יסו הביא כסאת עמרה תנ
א: מו	פתמאת איביכם ונפלו לפניכם לחרבו ורדפו מכסח משה מאה מאה מכסר בבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרבו
ד: כח	פקדי שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמשים אות וחמשים והלו יסלמטה אבתם לאלהת פקדו כחובסו ידבריהוה אל משה
ז: לז	בניה רשני יבאה למועד ומשמרתם בידי אתמרבן אהרן הכהן בני ימרו לי משפחתם לביא בתם חתפד אתם מכשלים שלשים
י: יד	קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומהמשקלה מזרקא חד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שני יהם מלאים סלת בלו להבשמן למנ
יד: יא	בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאונחשו רבן עמי נדבו ועל צבא מטהבני יששכר נחנאלבן צוער ועל צבא מטהבני
	בכל האות אשר עשית יקרבואכנו בדבר ואורנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו ויאמר משה אליהו הושמעו

צופן מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א בדילוג 5786 השנה שלנו גאול"ה משי"ח ה'תשפ"ו

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטיין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) **א"ר שְׁמַעוֹן בַּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גָּאֻלָּה לְעוֹלָם עַד שְׂיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הִדָּא הוּא דְכָתִיב "אַחֲרַיִם יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זֶה מִלְכוּת שְׁמַיִם, "וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם" זֶה מִלְכוּת בֵּית דָּוִד, "וַיִּפְתְּחוּ אֶל ה' וְאֶל טוֹב" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְהַרְמָח"ל (דָּרֵךְ עֵץ חַיִּים) מְבַאֵר שֶׁבִקּוּשׁ מִלְכוּת ה' פְּרוּשׁוֹ לְלַמֵּד חֻקֵּי הָאֱמֶת.**

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

gmail.com@6537343

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל
מספר המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979